

loven træder i Kraft, kan forhøjes til 200. Det forekommer mig da heldigt, at der allerede nu kan ske en Forhøjelse af Antallet, saaledes at Politiet kan staa bedre rustet, naar Retsreformen træder i Kraft.

I Lovforslagets 2det Stykke foretages der en Forandring med Hensyn til Politibetjentenes Godtgørelse for Tjenesterejser, nemlig en Forhøjelse af Dagpengene. Ministeren havde foreslaaet dem forhøjet fra 5 til 8 Kr. Folketinget har imidlertid fundet Anledning til at forandre Beregningsmaaden for Godtgørelsen, saaledes at denne beregnes med 55 Øre for de første 6 Timer af Rejsen og dernæst 35 Øre for Resten af Timerne. Godtgørelsen vil herefter blive 9 Kr. 60 Øre for den første Dag og 8 Kr. 40 Øre for hver af de følgende Dage. Det er altsaa tilsyneladende mere end efter Ministerens oprindelige Forslag, men man kan jo ikke afgøre, hvorvidt det finansielle Resultat her falder ud til Gunst for Politibetjentene eller for Statskassen. Hertil mangler man det fornødne Materiale, og dette vil neppe kunne tilvejebringes, idet de Oplysninger, man vil kunne faa, nærmest maa gaa ud paa, at Politibetjentene har haft saa og saa mange Rejsedage, men ikke hvor mange Timer de har benyttet dertil. Imidlertid har Folketinget anset denne Beregningsmaade for en Forbedring af Lovforslaget. Jeg for mit Vedkommende staaer noget tvivlende overfor, hvorvidt det er det, men jeg skal ikke gøre nogen Indvending derimod. Det er yderligere foreslaaet, at der for Pasvisiteringen ydes et Gebyr af 4 Kr. Heller ikke denne Bestemmelse skal vi fra vor Side gøre nogen Indvending imod. Jeg kan saaledes paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Godskesen: Ogsaa mine Partifæller og jeg anser i det hele Lovforslaget for vel begrundet, og det gælder samtlige de tre Punkter, det omfatter. Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Bemærkninger, der faldt fra den æredé foregaaende Taler, og jeg skal ligesom han paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3577, Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 556).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Godskesen: Da dette Lovforslag tidligere var til Behandling her i Rigsdagen, blev det fremhævet fra vor Side, at dets Indhold var særdeles vidtgaaende, og at dets Vedtagelse kun kunde forsvares af Hensyn til de foreliggende ganske ekstraordinære Forhold. Men for at Regler som de, Lovforslaget fastsætter, kunde opretholdes selv under disse ekstraordinære Forhold, maatte det være en nødvendig Forudsætning, at Loven for det første blev anvendt ligeligt overfor Venner og Modstandere af den Myndighed, i hvis Hænder Anklagemyndigheden ligger — det er naturligvis noget, der gælder alle Love, at de skal anvendes ligeligt —, men dernæst maatte det særlig overfor denne Lov fremhæves, at den maa anvendes med Diskretion og Forsigtighed, og dertil regner jeg særlig det, at der ikke skulde gøres Anvendelse af Loven, medmindre man kunde føle sig fuldkommen sikker paa, at ogsaa Domstolene vilde dømme for den Forbrydelse, hvorfor der anklagedes. Det er noget, man ikke kan hævde gælder alle Love. Naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt der har fundet en Lovovertrædelse Sted eller ikke, er det Anklagens Sag at bringe Spørgsmaalet frem til Domstolenes Afgørelse, og det bliver da Domstolenes Sag at prøve, om det nu er rigtigt, at der foreligger en Lovovertrædelse, og at træffe Afgørelse med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det kan derfor ikke betragtes som noget Nederlag eller som nogen Desavouering af Anklagemyndigheden, at Domstolene frifinder i en Sag, hvor der har været rejst Anklage. Men det forekommer mig, at Sagen stiller sig noget anderledes med Hensyn til de Sager, der her er Spørgsmaal om; netop fordi det hele har en saa ekstraordinær Karakter, og fordi det altid er betænkeligt at faa et saadant Forhold frem for Offentligheden mere end nødvendigt, skal man være overordentlig forsigtig, og man bør ikke rejse Anklage uden at have fuld Sikkerhed for, at ogsaa Domfældelse vil